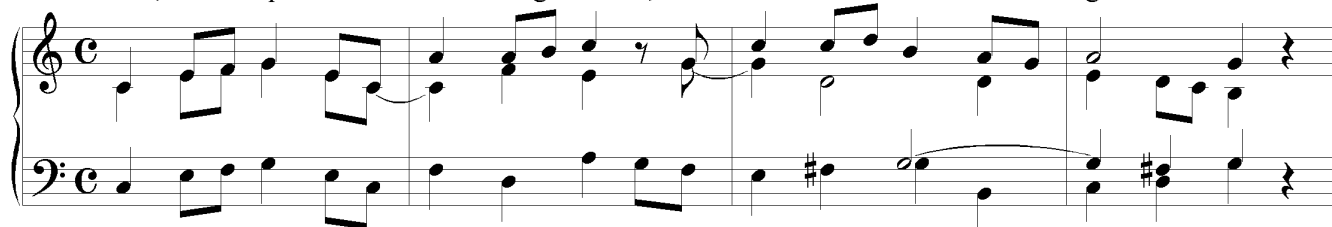

Kom, lad os prise de herlige mænd

(Siraks lovsang, Siraks bog, kap. 44–50)

Jørgen Erichsen

Kom, lad os pri- se- de her- li- ge mænd, for- fæd- re- ne vo- re fuld- gæ- ve!

Kon- ger- nes kon- ge de hav- de til ven, det lys- ted Ham højt dem at hæ- ve!

1 Kom lad os prise de herlige mænd, forfædrene vore fuldgæve! Kongernes konge de havde til ven, det lysted Ham højt dem at hæve! 2 Herlig de strålede hver i sin old, opblomstred i ly af Hans trone, mange med æren bar hjelme og skjold, og retfærds den snehvide krone! 3 Hvor i al verden var mage til dem, som gjorde Guds fjender til skamme! løve i marken, men lam i sit hjem var helten af Abrahams stamme! 4 Helte og vismænd de gange på rad, profeter Guds råd åbenbare, kunstig sig rører og pennen på blad, mens toner til tankerne svare! 5 Stakket er livet og lykken på jord, i graven der glemmes så mange, men af Guds folk der med æren går ord, de leve i minder og sange!	6 Hjerter de havde, thi glemmes de ej retfærdige slægter vedvare, sønnerne vandre på fædrenes vej, for bedre de kan ikke fare! 7 Legemer smuldre, for kød er som høl, med navnet dog Ånden fremskrider, ej før med ætten kan æren uddø, de vare til evige tider! 8 Legemet smuldrer i graven med fred, mens navnet i kirken genlyder, slægterne lytte og frydes derved, fortælle de helliges dyder! 9 Enok, vi sjunge, han tækkedes Gud, og derfor han smagte ej døden, flyttet han blev på den vældiges bud didhen, hvor de mindes ej møden! 10 Noa var manden af ypperste rang, retfærdig i syndflodens dage, prise ham skal alle folkenes sang for håb, der med liv blev tilbage!

- 11 Abraham ingen kan måle sig med
i lykke, i hæder og ære,
alle Guds børn, hver tid og hvert sted,
han skal deres stamfader være!
- 12 Med ham, som ven, trådte Herren i pagt,
hvad kan ved den ære vel lignedes,
og i hans sæd, haver sandheden sagt,
nu skal alle slægter velsignes!
- 13 Isak, af roden det tidligste skud,
velsignelsen arved hernede,
Abrahams, Isaks og Israels Gud
det vil den Almægtige hedde!
- 14 Jakob, han var som i ørken et væld,
hvor palmerne grønnes i klynge,
høvdinger tolv havde nok i hans held:
Velsignelsen, værd at besynges
- 15 Faderens stolthed er sønnen fuldstor,
som Moses ej stormand der findes,
elsket i Himlen og elsket på jord,
velsignet han evig skal mindes!
- 16 Fuldmagt han havde fra Himmelens Gud,
han ord kunne rejse og fælde,
frit i Guds tempel gik ind og gik ud
den kæmpe, usvækket af ælde!
- 17 Livets og vidskabens lov kaldes hans,
Gud talte til ham som sin næste,
blændende skin af Guds herligheds glans
man så på hans pande sig fæste!
- 18 Han gik i døden som konger af slag,
med lovsang for sejeren vundet,
Gud ham jordfæstet, til dagen i dag
hans gravhøj bag sky kun er fundet!